

eeuwenlangen denkarbeid der Grieksch-Romeinsche wereld organisch hun plaats vonden. Ons moge dit systeem in vele opzichten nog primitief voorkomen: wanneer we echter bedenken voor welke moeilijkheden het probleem van de verhouding van Christendom en heidendom vele toch scherp denkende geesten stelde, en zien, hoe zij zich tevreden stelden òf met een meer theoretisch aanvaarde dan practisch uitvoerbare isoleering der Christelijke eruditie, òf met een schijnbaar liberale, maar in werkelijkheid het Christendom in het hart treffende associatie der heidensche aan de christelijke gedachtewereld, dan moeten we erkennen, dat het genie van een Augustinus noodig was om te komen tot deze oplossing van het probleem, die, wel verre van de geestelijke schatten der heidensche oudheid weg te werpen, ze veeleer, onder de auspiciën eener welgefundeerde levensbeschouwing, in dienst stelde van het geloof aan Hem, in denwelken al de schatten der wijsheid en der kennis verborgen zijn.

Mijne Heeren Directeuren en Curatoren,

De verandering, die Uw eervolle benoeming in mijn leven brengt, is niet gering. Uit een drukken werkkring bij het gymnasiaal onderwijs voert ze me in een sfeer, waarin rustiger beoefening der wetenschap mogelijk zal zijn. Hoeveel de realiteit van het leven me ontnomen moge hebben, één ding heeft ze me gelaten, ja zelfs in me versterkt, namelijk het geloof aan de groote vormende waarde eener klassieke opleiding. Dat ik in het ambt, waarin Gij mij geplaatst hebt door Uw voordracht en benoeming, mijn krachten mag blijven geven aan die opleiding, zij het in anderen zin dan tot nu toe, stemt mij tot groote dankbaarheid. Het zal mijn ernstig streven zijn mij het vertrouwen, dat Gij in mij blijkt te stellen, waardig te maken.

Mijne Heeren Hoogleraren,

Als een groot voorrecht beschouw ik het, dat ik reeds vóór dezen dag van U individueel de bewijzen mocht ontvangen van de vriendelijkheid, waarmede Gij mij in Uw kring welkom heet. Daardoor immers valt het mij gemakkelijker